

דה-ממלכתיות

אנשי גוש-אמונים, הפורצים את הגדר בקדום או בעופרה, אינם פורצים רק גדר של התנחלות. הם פורצים את הגדר של המדינה.

אין הם שודדים רק את אדמתם של כמה פלאחים — מעשה-שוד שדינו ככל מעשה-שוד אחר, גם אם הוא נעשה בשם אידיאל מיסוטורי עליון. (כל גנב יכול להכין לעצמו אידיאלגיה מתאימה, כדי להצדיק את מעשיו.)

הם שודדים גם את אחר הנכ"ס החשובים ביותר של החברה הישראלית.

הם לוקחים מאיתנו דבר, שלמען הש"גנו להמנו שנים רבות.

הממלכתיות הישראלית

הממלכתיות המודרנית היא מיס"גת-חיים, המבוססת על הסכמה כללית.

החברה החדשה מורכבת מאד. חיינו של כל פרט מושפעים ממשיהם של מיליוני פרטים אחרים. איננו יכולים עוד לנסוע ברחוב כאוות נפשנו, מבלי שיהיו חוקי-תעבורה מפורטים, משהו מוכרח לחוקק חוקים אלה. משהם מוכרחים גם לתכנן את הרחוב, לשמור על תקינות הממלכתיות המודרנית דרושה כרי שהחברה תוכל בכלל לתפקד, לפרנס את עצמה, להגן על עצמה מפני מתנכלים מבית ומחוץ.

יכול אדם לשנוא את עצם המיסגרת הממלכתית, כפי שעושים האנארכיסטים. אך אין איש יכול להעלות על דעתו חיים-בצוותא בלעדית. מאז גילו עובדי האדמה בעמק הגילוס, לפני 6000 שנים, שלא יוכלו להחזיק מעמד בארץ הצחיחה בלא רשות ממלכתית, שתארגן את חפ"רתן של תעלות-השקיה ואת חלוקת מי היאור, אין דרך חזרה.

פעם היה צורך להציג את המדינה כהתגלמות של כוח עליון, העומד מעל לאדם: אלהים, האומה, הגזע, המעמד. כיום אין כל צורך בכך. אנו חיים בתקופה רציונלית, והמדינה היא מיבנה רציונלי.

היא כישויו לשותפות של אזרחים בני-חורין, שקבעו לקיום-בצוותא, על דעת הרוב ותוך כיבוד זכותו של המיעוט-ששהיהוה להיות לרובי-שד"מחר.

לפני 31 שנים, בדם ואש של מיל"מת-העצמאות, לא רכשנו רק חרות לאומית, עצמאות וריבונות. רכשנו גם מיסגרת ממלכתית.

אין זה מיקרה שהאיש שהפך אדריכל המדינה, רו"ד בן-גוריון, היה גם הנביא הקנאי של הממלכתיות הישראלית.

פה ושם התפשר (למשל, כאשר הש"לים עם קיום זרם דתי נפרד בחינוך, וכאשר לא הלאים את קופות-החולים ה"מיפלגיות). פה ושם הגזים (כאשר לחם, למשל, בתנועות-הנוער הרעיוניות וחלם על תנועות-נוער ממלכתית אחידה). אבל מלבד שטיות אלה, הלך בדרך-המלך והקים את מדינת-ישראל, כמיסגרת ממלכתית לאזרחית.

כיום, תחת שילטון הליכוד, נפרצת מיס"גרת זו.

כימעט בכל שיפתי חיינו יש פירוק המדינה.

לכאורה מוזר שזה קורה דווקא בימי שלטון הרוויזיוניסטים, שהרי אלה כבר דיברו על מדינה, כאשר בן-גוריון וחב"ירו עוד חששו להשתמש במילה זו. רומי מות המדינה היתה בפיהם עד שניחר גרו"גם. והנה, הם מנצחים על תהליך פירוק הממלכתיות הישראלית.

מוזר? אולי, ואולי גם לא. גוש-אמונים הוא הממזר של הרוויז

שתקבע את גורל המדינה לדורות: ענייני השלום וההתפייסות עם העולם הערבי. בימי המערך היתה זאת כניעה מבוזי"שת. כיום נעשה הדבר בגלוי, בלי בור"שה. מדי יום מפרקים גידבכים בחומת הממלכתיות הישראלית. יורקים על הצ"בא, שופכים על חייליו רעלי-הדברה, מד"ליקים אותם באש. לוחמים בגיריק, כוב"שים את בית-הדסה, פורצים גדרות. וה"ממשלה, ממשלת הליכוד, נכנעת, נגרות. מקימה התנחלויות, מפקיעה קרקעות.

הזנב מכשכש בכרכ. המיעוט כרי פה עץ הרוב מדיניות שתגרום בכייה לדורות. כל זה לא היה אפשרי, אילו היה הלי"כוד עצמו בעל תודעה ממלכתית. אך האמת היא שמנחם בגין, האידיאלוג של הפורשים, לא הפך ראש-ממשלה. הוא קרוב יותר לר"ב" משה לוינגר מאשר לדוד בן-גוריון. במעמקי ליבו, הוא ב"אמת מודה עם אנשי הגוש, גם כאשר הם לוקחים עליו עגבניות סרוחות.

הפריצה מחוץ לגדר: בניין או הרס?

הוא נשאר זר לרוח הממלכתית ולמציאות הממלכתית — וזו מת"פרכת, בימי שיזמונו, בכל יום ובכל שטח.

הבה נעבור לשטח אחר לגמרי — שטח המוסר הממלכתי. ככל כהרה יש שחיתות, אם מעטה, אם רכה, אך יש הבדל תהומי בין שחיתות פרטית לשח"ת ממלכתית.

שחיתות פרטית היא שחיתות שאינה כופרת במיסגרות הממלכתיות, ושאינה הופכת חלק מהן. יחידים פורקים עול. שר בריטי משקר לפלמנט על יחסיו עם פרוצה, נשיא צרפתי מקבל יהלומים מידי קיסר אפריקאי. סג"שר ישראלי גובה שוחד מידי קבלן-בניין. אלה הם מיקרים מעריים. יש להילחם בהם, לגלותם ול"הוקיעם. אך אין בהם כדי לסכן את ה"חיים הלאומיים. שהרי מוסכם על הכל — וגם על עושי הדברים עצמם — כי אלה אינם אלא תריגים פסולים.

שונה לגמרי המצב כאשר פו"שטת, שחיתות ממלכתית" — וליתר דיוק, שחיתות אנטי-מימ"כתית.

שחיתות ממלכתית היא השחיתות של ממשלה, שבה שר-החקלאות הוא בעל העסק החקלאי הפרטי הגדול ביותר ב"מדינה — כי שכל החלטה שלו כשר משפיעה על כיסו הפרטי. וזאת בדיעת הממשלה, באישורה, כנורמה ממשלתית. מצב כזה פשוט לא יתכן בשום מדינה מתוקנת בעולם — להבדיל ממדינות שאינן אלא מסווה חיצו"ני לכנופיות של שודדים מוסגים

של סומוזה, בוקאסה, השאה. האם אך מיקרה הוא שאריק שרון, סמל השחיתות הממלכתית, הוא גם מלכם של פורצי-הגדרות? בודאי שלא. אם ראוי מישהו לתואר של קבי"רן הממלכתיות הישראלית, מגיעה זכות זו למי שעמד בראש היחידה 101, ולא בכדי.

היחידה 101 הוקמה בראשית שנות ה-50' מחוץ למיסגרת הרגילה של צה"ל. היחידה נועדה להילחם בכנופיות. היא היתה מעין כנופיה-נגד-כנופיות, כנר-פיה-נגדית להפעלת טרור-נגדי.

משום כך היתה גם הרוח שלה רוח של כנופיה, המוסר שלה מוסר של כנר"פיה. היא ערכה את הטבת הנורא בכפ"ר קיביה, חבריה התפארו בהריגת אזרחים חפ"ים-מפשע מעבר לגבול, בדם קר ופ"גיס-אל-פנים, כ"תגמול". מפקדיה סיפרו לנו כי גדול לוחמיה הוא מאיר ה"רציון. האיש שחתך במורידיו את גרונותיהם של ארבעה בודאים חפ"ים-מפשע ובלתי-חמו"רים, כניקמת-דם על רצח אחותו. ניקמת-דם היא, כמוכן, ההיפך המוחלט של דין ממלכתי, בשם ש"היחידה 101 היתה ההיפך הגמור של צבא ממלכתי.

בן-גוריון עצמו הבין זאת בעוד מועד, פיזר את היחידה 101 וצירף אותה לצנ"חנים. שהיו חלק של הצבא הממלכתי. והנה, בפרשת דניאל פינטו, קמה היח"ה 101 לתחייה. ושוב — לא במיקרה. ותיקי יחידה 101 הפכו את עצמם דוב"רם הראשי של פושע-המלחמה — ושל הרמטכ"ל, חברס-לשעבר בגדוד הצנחנים, הממתיק בסיטונות את דינם של פושעי-מלחמה.

המתוייבים "לימין הרמטכ"ל" — ולמעשה, לימין הפישע — לוי"גים למוסרי-המלחמה, מכפוישים את מערכת-השופט הצבאית ואת שופטיה (ובניהם שופטי בית"ה המישפט העליון של המדינה), ומבקשים להפוך את צה"ל כולו לכנופיה העוסקת בטרור-נגדי.

צבא ממלכתי אינו יכול להתקיים בלי מישמעת. בלי מוסר-מלחמה ובלי חוקי מלחמה — וכל אלה קשורים זה בזה. כנר"פיה יכולה להיות אמיצה, רומנטית, עטור"רת הילת גבורה. אך אין היא צבא. וחנה, בימי ממשלתנו של מנחם בגין — ואולי כבר נכון לאמר: ממשלתו של אריק שרון — מפ"רקת הצבאיות הממלכתיות לנגד עינינו, אחד ההישגים הגדולים ביותר של המדינה הודך ומושמד.

ההליך זה של נסיגה מן הממלכתיות הישראלית קיים בכל השטחים. אחד מסימני הממלכתיות הוא תשלום המסים. יתכן שזהו המודד הנאמן ביותר לחוסנה של ממלכ"תיות.

איש אינו אוהב לשלם מסים. אך בחב"רה הממלכתית מוסכם שכל אחד חייב לתרום מפרי עמלו כדי לממן את מילוי התפקידים הממלכתיים. כפי שנקבעו על"י הרוב בתהליך דמוקרטי.

יש רמאים. יש גנבים. יש מעלימי-מס. זה מצער, אך זה טבעי. אולם כאשר הממשלה משחררת כחוק ענפי-כלכלה שלמים, מן העשירים במדי"נה, מתשלום מס-אמת, בטענה כי "יירדו מן הארץ", וזו סוף הסדר הממלכתי. כך קרה בענף היהלומים. הוענק ה" מעמד אכפ"י-ממלכתי.

דרושים דורות של עמל' כדי לג"אול מן הג'ונגל פיסה של אדמה חק"לאית. די לג'ונגל בשנים מעטות, כדי להשתלט בחוזה על אדמה זו. היו דרושים דורות כדי לגבש את רוח הממלכתיות הישראלית — והדרך נראה כדועבר כימעט כפלא. די בשנים מעטות כדי להרוס רוח זו מבלי להשאיר ממנה זכר.

ממשלת-ישראל עושה זאת בכ"שרון. אותם שפישו בשעתו מן "המדי"נה-בדרך" מנצחים עתה על "המ"דינה-בדרך-החוצה".